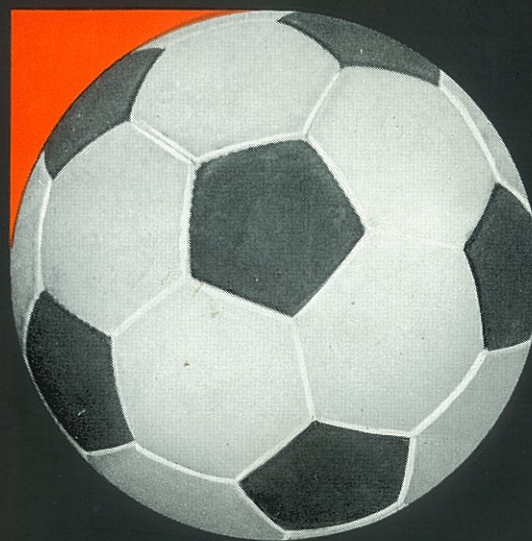

jubileum-uitgave

RAVA 1930/1970

proficiat
RAVA
met Uw 40-jarig
bestaan

Bij de verschillende sportverenigingen, welke de mijlpaal van het veertigjarig bestaan hebben bereikt, heeft zich nu ook „R.A.V.A.” gevoegd. In het bijzonder in aanmerking nemende de intentie, waarmede „R.A.V.A.” haar verenigingsleven door de jaren heen heeft geleid, is een dergelijk jubileum het gedenken meer dan waard.

„R.A.V.A.” was altijd en is nog steeds een bloeiende vereniging, die zich van stonde af aan in het Haagse voetbal een geheel eigen plaats heeft weten te veroveren.

De naam „R.A.V.A.” heeft daardoor voor talrijke Hagenaars een bekende en uiterst prettige klank gekregen: een klank, waarin vooral vriendschap, saamhorigheid en sportiviteit te herkennen vallen. In het bijzonder denken wij daarbij ook aan het jaarlijkse toernooi om de Dijkman-bokaal, een toernooi georganiseerd ter nagedachtenis aan wijlen de heer A. M. Dijkman, die zichzelf jarenlang met grote toewijding heeft ingezet als „R.A.V.A.”- en K.N.V.B.-bestuurder.

Vooral in het huidige tijdsbestek, waarin sport en recreatie een steeds belangrijker plaats in het leven van de burgerij – en vooral van de stadsmens – gaat innemen, kan het belang van sportieve vriendengemeenschappen, zoals deze zich meer en meer in het sportverenigingsleven ontwikkelen, niet hoog genoeg worden aangeslagen. Juist ook in dit opzicht is „R.A.V.A.” een voorbeeld te noemen; veel meer dan alleen als sportvereniging biedt deze vereniging haar achterban van heel jong tot heel oud de mogelijkheid om zich te ontspannen, te bevrijden van alle spanningen, welke het huidige levenstempo en -ritme van de mens met al zijn beslommeringen oproepen.

Het is in hoge mate deze uiterst nuttige functie waaraan „R.A.V.A.” haar faam – tot buiten de stadsgrenzen – ontleent. Het is al evenzeer deze functie van recreatieve opvang van de burgerij in sportief verband welke, passend in het beleid van het gemeentebestuur, zo zeer onze waardering verdient.

Van harte wensen wij „R.A.V.A.” toe, dat zij haar werk voor zulk een belangrijk deel van de Haagse gemeenschap nog jarenlang mag blijven verrichten.

Mr V. G. M. Marijnen, Burgemeester

Mr A. J. Dankelman, Loco-burgemeester

Wethouder van Openbare Werken, Sportzaken en Verkeer

G. W. Hijlkema,

Wethouder van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening

B. Bol,

Wethouder van Economische Zaken

Drs H. J. Wilzen,

Wethouder van Onderwijs en Kunstzaken

H. F. Happel,

Wethouder van Sociale Zaken en Volksgezondheid

L. van der Weide,

Wethouder van Financiën, Personeels- en Huisvestingszaken

Sportvereniging RAVA met ere 40

Het zal de energieke oprichters innerlijk niet onbewogen laten, dat het kleine „R.A.V.A.“ – in 1930 opgericht – is uitgegroeid tot een gezonde sportieve vereniging, die met ere het VEERTIGJARIG BESTAAN mag herdenken.

Op voortreffelijke wijze heeft het jubilerende „R.A.V.A.“ zich veertig jaren kunnen handhaven in onze woelige voetbalgemeenschap. Uw vereniging heeft getoond levenskracht te bezitten en heeft daarmee een wezenlijke bijdrage geleverd aan een goed en gezond stuk recreatief werk in Den Haag.

Wij bondsbestuursleden weten heel goed wat er voor komt kijken om in onze grote organisatie als club te kunnen meedraaien. De anderen hebben daar krom voor gelegen.

De jeugd van Uw sympathieke vereniging zal echter moeten begrijpen dat thans hun bijdrage wordt gevraagd om de 40-jarige vereniging verder uit te bouwen, sterk te maken en een fijne clubgeest op alle mogelijke manieren te stimuleren.

Over de toekomst van de vereniging „R.A.V.A.“ maken wij ons in de bond geen zorgen. Zoals ik reeds schreef heeft Uw vereniging in de achter ons liggende jaren getoond levenskracht te bezitten. Uw club mag zich verheugen in het kostelijk bezit van een gezonde kern enthousiaste leden en een groeiende jeugdafdeling.

Deze voetbaljeugd brengt veel zorgen mee voor Uw club, dat weten wij heel goed, maar toch ook zijn vreugd; een goede toekomst voor een jubilerende vereniging is daarmee reeds waar gemaakt.

De Rooms Katholieke sportvereniging „R.A.V.A.“ gaat feest vieren, dat is U van harte gegund.

Bij de vele gelukwensen die bij U binnen zullen stromen, willen wij gaarne de onze voegen.

Wij wensen Uw vereniging veel sportief succes toe.

Bestuur:

W. A. G. M. Meuleman, voorzitter; J. W. van Marle, vice-voorzitter; Jos Coler, vice-voorzitter; B. Beugel; H. J. van Dalen; J. W. Hanssen; F. Remmers; J. Timman; Arn. P. M. v. d. Ven, Ing.; H. Zon; H. A. Burg-wal, secretaris-penningsmeester.

rava 40 jaar

Een aantal radikalen waren er tussen 1908 en 1912 nodig om dwars tegen de toen gangbare mening van de Kerk in Katholieke voetbalclubs en later voetbalbonden op te richten. Sport en lichamelijke vorming behoorde namelijk nog tot de braakliggende terreinen waarop de Kerk zich niet had begeven. Zoals ook thans de ontwikkeling niet is tegen te houden, wijzigde langzamerhand de Kerk haar houding en via statuten, waarbij aanvankelijk de Katholieke clubs werden afgesloten van de buitenwereld, kennen we nu een houding welke volledig positief is ingesteld. Veel dank zijn we hiervoor verschuldigd aan al die mensen die dit aandurften en voortzetten. Zo rezen de Katholieke voetbalclubs uit de grond, waaronder in 1930 ook Rava. Naast de technische beleving van de sport had men in Katholieke sportkringen reeds lang begrepen dat er in die sport elementen waren welke aangegrepen konden worden tot karaktervorming van de jonge deelnemers. Hiertoe werden toen reeds cursussen, lezingen etc. gegeven omdat men begreep dat die karaktervorming beter tot zijn recht kon komen wanneer de leiding zo bekwaam mogelijk was.

Toen Rava nog jong was (10 jaar) werd de club geconfronteerd met de ontstellende oorlog waarin ook Nederland werd betrokken. Het verenigingsleven leed er natuurlijk onder en er was veel opoffering en door zettingsvermogen voor nodig om de club in stand te houden.

Aanvankelijk onder druk van de oorlogsomstandigheden kwam er een technische fusie tot stand tussen de verschillende voetbalbonden namelijk de Nederlandse, de Katholieke, de Christelijke en de arbeiders sportbond. Deze fusie werd na de oorlog onder leiding van ook weer vooruitstrevende sportmensen bezegeld en zo ontstond de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond.

...groeiden de verenigingen zienderogen...

Deze fusie heeft grote gevolgen gehad voor de ontwikkeling van de technische en vormende waarden van de voetbalsport. Teneinde de karaktervormende waarden veilig te stellen werden bij de fusie een aantal afspraken gemaakt waarbij de toenmalige in Kath. kringen gangbare opvattingen werden gewaarborgd. Zo ontstond mede onder drang van het Episkopaat de Nederlandse Katholieke Sportbond die uitsluitend haar aandacht zou richten op de niet-technische waarden van de sport. Ook Rava stond midden in deze ontwikkeling en bleef en werd lid van beide organisaties. Door de steeds toenemende belangstelling en het ontstaan van meerdere sporten groeiden de verenigingen zienderogen. Vele kaderleden heeft Rava gekend die zich hebben ingezet om Rava groot te maken en ook inhoud te geven. Dit beperkte zich in sommige gevallen niet tot Rava alleen. De bekende vakman penningmeester wijlen A. M. Dijkman werd gekozen in het KNVB Bestuur Afd. 's-Gravenhage en was hiervan vele jaren secretaris-penningmeester. Hij stond in die kringen bekend als een vakkundig en hardwerkende functionaris. Ook was hij jarenlang bestuurslid van de NKS waarbij zijn belangstelling veelal uitging naar de vorming van de jeugd. Vele onderscheidingen vanuit de Kerk en de sportwereld waren zijn deel. Zijn overlijden was dan ook naast het grote verlies dat vrouw en kinderen leed, ook een enorm verlies voor Rava en de gehele sportwereld. Zijn plaats werd ingenomen door de eveneens bekende, bekwame en hardwerkende secretaris van Rava, de Heer J. Margés die zijn niet geringe krachten naast Rava thans ook aan de KNVB en NKS geeft.

Zo kan Rava thans na 40 jaar een grote gezonde vereniging genoemd worden, geleid op bekwame wijze en waarbij de leiding gebaseerd is op een Christelijke visie op de sport waarbij de mens in de sport centraal staat, niet als technisch materiaal, maar als individu die alle zorg behoeft. De ontwikkeling gaat voort en zo kunnen we bij het 40-jarig bestaan van Rava constateren dat er uitstekende verhoudingen zijn gegroeid tussen de confessionele verenigingen en verenigingen die een beleid voeren vanuit een andere levensbeschouwing. De samenwerking tussen de Bonden wordt geïllustreerd door het actief deelnemen aan KNVB-besturen en commissies door vele bekwame mensen uit Katholieke verenigingen. Op NKS niveau wordt ernstig bekeken of de afspraken welke 25 jaar geleden werden gemaakt, nog passen in deze tijd en of deze eventueel herzien moeten worden. Dit alles overwegende heeft Rava een dynamisch leven achter de rug en is thans een fijne en goed geleide vereniging die met beide benen in onze sportsamenleving staat. Allemaal redenen om met vreugde en dankbaarheid feest te gaan vieren en voornemens voor de toekomst te maken en dat kan want het leven begint pas bij 40 jaar.

Veel plezier toegewenst namens het Landelijk Bestuur voetbal van de NKS. Dit bestuur bestaat uit:

J. Th. Essers (voorzitter), H. W. van Turnhout (secretaris), L. van Bree (penningmeester), P. Biegstraten, Mr. G. Ph. Brox, J. W. Hanssen, H. Heynen, A. P. G. M. Kerstens, G. J. A. Notenboom, M. Louwers, Mr. M. J. M. Tripels, Arn. P. M. v. d. Ven (Ing.), P. L. J. Willems, Mgr P. J. Boymans. Bureaufunctionaris: L. M. v. d. Akker.

1930-1970

**R.A.V.A. - K.N.V.B. afdeling 's-Gravenhage
1940-1970**

Een wellicht vreemde aanhef van een bijdrage voor een uitgave t.g.v. een 40-jarig jubileum. Toch is het geen vergissing.

Op 29 juli 1940 - in de beginfase van de 2e wereldoorlog - werd n.l. bestoten, dat de K.N.V.B., de afdeling voetbal van de N.A.S.B., de Federatie van diocesane R.K. Voetbalbonden in Nederland en de Chr. Ned. Voetbalbond zich zouden oplossen in één grote bond, genaamd de "Nederlandische Voetbalbond". Dit hield in, dat ook de erkende plaatselijke en gewestelijke voetbalbonden, alsmede de R.K. Diocesane voetbalbonden en andere zelfstandige plaatselijke en gewestelijke voetbalorganisaties opgehouden hadden te bestaan en afdelingen waren geworden van de N.V.B. (na de oorlog weer de Koninklijke N.V.B.). De Haagse Voetbalbond werd dus Afdeling 's-Gravenhage van de (K)N.V.B. en breidde zich door deze fusie uit van 137 verenigingen, 488 eeftallen en 13.657 leden tot 175 verenigingen, 660 eeftallen en 17.026 leden. De kennismaking met uw vereniging dateert dus van 1940.

Ook het H.V.B. bestuur onderging een uitbreiding en wel door de toevoeging van de beide veel te vroeg overleden oud-bestuursleden van de R.K.H.V.B. de heren N. G. M. van Wijk en uw oud-penningsmeester A. M. Dijkman.

Van het min of meer gedwongen samengaan van de verschrompelende bonden heeft niemand ooit spijt gekregen. Ook uw vereniging voelde zich kenmerkend direct thuis in haar nieuwe milieu. Gestart werd met 3 senioren-eftallen, waarvan het eerste direct in de competitie van de K.N.V.B. werd geplaatst en nimmer naar onze Afdeling degraderde, terwijl met 4 eeftallen voor onze juniorencompetitie werd ingeschreven. Thans bestaat uw vereniging uit 10 senioreneeftallen, 13 junioreneeftallen en 7 pupilleneeftallen. Hieruit blijkt wel welke belangrijke functie uw vereniging vervult.

Ook wat het ontstaan van leidingsgevende personen betreft heeft uw vereniging haar verantwoordelijkheid onderkend. Van hen is wijlen de heer Dijkman voor onze Afdeling de meest waardevolle geweest. Als secretaris-penningsmeester van onze Afdeling bracht hij, naast de vergaderingen welke hij bijwoonde, vele uren geheel belangeloos op het Bondsbestuur aan de Suezkade door. Na het erelidmaatschap van onze Afdeling verworven te hebben, werd hij in 1954 door de K.N.V.B. tot Bondsridder benoemd. Na zijn overlijden werd door een kunstschilder aan de hand van fotomateriaal een schilderij vervaardigd, dat een plaats heeft gekregen in de bestuurskamer van ons Bondsbestuur.

Sinds het overlijden in 1965 van de heer Dijkman neemt uw secretaris de heer J. J. Margès de opengevallen plaats in ons Afdelingsbestuur in. Dit bestuur bestaat verder uit de heren N. de Doelder, voorzitter; P. C. ten Dam en J. Th. Essers, vice-voorzitters; W. K. v. d. Bosch, C. P. G. van Herp, H. A. ter Hoeven, J. C. Pijl en H. M. v. d. Wiel, commissarissen. Dit college wenst uw gehele vereniging van harte geluk met het bereiken van deze belangrijke mijlpaal en het spreekt daarbij het vertrouwen uit, dat uw vereniging een goed lid van onze Afdeling zal blijven.

K.N.V.B. Afd. 's-Gravenhage
namens het Bestuur
N. de Doelder, voorzitter.

RAVA - 40 jaar

In dit Jubileumboek kan het huidige bestuur niet achterblijven met een beknopt „wat geweest is” en „wat komen gaat”, deze twee rubrieken treft men al sinds jaren aan in het clubblad echter met dien verstande dat het dan uitsluitend het wedstrijdprogramma der senior-elftallen betreft. Het was goed gezien van de toenmalige initiatiefnemers om in de parochie van de Brandtstraat weer tot oprichting te komen van een voetbalclub omdat de voorgangers van RAVA geen levensvatbaarheid hadden getoond. Van het oprichtingsbestuur zijn de Heren W. Romeijnders en J. Halleen nog steeds trouwe bezoekers van de wedstrijden en het moet voor hen toch wel een grote voldoening zijn om nu na veertig jaar te ervaren wat er leeft in hun RAVA, dat blijkt heeft gegeven ook in zeer moeilijke jaren, wij denken hier aan '40-'45, als een rots in de voetbalbranding te blijven staan. Hoeveel jonge mensen hebben in die veertig jaar niet genoten van hun sport en hoewel velen zullen dit in de toekomst nog doen, want zoals het er momenteel uitziet zal RAVA nog vele jaren de aantrekkingskracht voor nieuwe voetballers blijven.

Bestuursleden zijn gekomen en gegaan en steeds zijn de plaatsen van oudere leden vervangen door jong bloed en wij hopen dat dit ook in de toekomst zo zal blijven.

Grote figuren voor RAVA waren Pa Engelsman, Ad. Dijkman, H. Lucas, wat deze mensen gepresteerd hebben voor onze vereniging laat zich met geen pen beschrijven. Zonder de anderen ook maar iets te kort te willen doen zullen de leden die deze mensen hebben meegemaakt dit volkomen onderschrijven.

Helaas zijn zij door de dood te vroeg van ons heengegaan, zij hadden nog heel wat voor onze club en ook voor de Bond kunnen doen. Het bestuur streeft er zoveel mogelijk naar om het iedereen naar de zin te maken, doch dit is onbestaanbaar net zo min als ieder lid op het veld en daarbuiten optreedt zoals het bestuur het graag zou zien, ook dit is niet mogelijk. Maar wel kan er veel bereikt worden door samenspel van leden en bestuur en als dit goed klopt dan kan het niet anders of het moet goed gaan.

Na veertig jaar beschikken wij over een grote vereniging met een zeer bloeiende jeugdafdeling en dit laatste is juist met het oog op de toekomst van het grootste belang, want ook in 1970 geldt nog dat wie de jeugd heeft ook de toekomst heeft.

Onder leiding van een zeer ijverige jun. commissie, met aan het hoofd de Heer C. v. Lieshout, wordt alles in het werk gesteld om het de RAVA jeugd zoveel mogelijk naar de zin te maken. Weekends, kampen en sportdagen worden georganiseerd en vaak met grote persoonlijke offers van de H.H. Leiders tot een goed einde gebracht. Nee, onder deze omstandigheden zijn wij niet bang voor de toekomst. Ook al gaan er geruchten dat wij van ons complex moeten verdwijnen i.v.m. plannen om het Zuiderpark tot een groot sportcentrum te maken ook al groeien we zo langzamerhand uit ons jasje al deze moeilijkheden zullen weer overwonnen worden door de mensen die in de toekomst als bestuur van RAVA zullen optreden. Als er een beroep gedaan moet worden op de oudere leden zal dit nooit tevergeefs zijn en ook als de jeugd weer zal worden ingeschakeld voor deze of gene actie ook dan zal geen vergeefs beroep gedaan worden. Vers in onze herinnering ligt nog de „emmer”, actie voor het Bisschop Bekkers fonds. Ons deel was vijftig emmers, maar er waren zoveel enthousiaste RAVA jongens dat er nog meer emmers gecharterd moesten worden, het resultaat op twee andere verenigingen na de hoogste opbrengst en daarom ook al de toekomst van RAVA is verzekerd. Moge dit feest een afsluiting zijn van Veertig Jaar RAVA en mogen wij als huidig bestuur dankbaar zijn voor hetgeen gepresteerd is door iedereen zonder uitzondering en besluiten met een bekend woord van onze Ere-Voorzitter de Heer Th. W. Engelsman z.g. „RAVA AD MULTOS ANNOS”.

J. M. Binnerts, voorz.

Jacq. Margés, secr.

A. C. B. M. Weber, penn.meester

J. A. Metten, geest. Adv.

M. Jungschläger, comm.

M. Swarts, comm.

Th. de Grood, wedstr. secr

I. v. Bezooijen, comm.

C. Ledderhof, comm.

L. de Koning, hfd. jun. ldr.

zaterdag 18 april 1970
 receptie in het clubgebouw van 14.00-16.00 uur
 feestavond voor senioren, oud-leden en genodigden in de
 Houtrust Rotonde van 20.15-01.00 uur
 m.m.v. Kwartet Frans Dehue

zondag 19 april 1970
 Eucharistieviering in de H.H. Engelbewaarderskerk
 in de Brandstraat om 9 uur
 wedstrijd oud-leden van 12.15-14.00 uur
 jubileumwedstrijd tevens competitie-wedstrijd
 R.A.V.A.-Quick van 14.30-16.15 uur
 's-middags optreden van de fanfare- en drumband
 „St.-Jacob“

donderdag 30 april 1970
 aanvang 10.30 uur jeugd jubileumtournoi,
 deelnemers:
 A.D.O., Excelsior, R.F.C., Neptunus. selectie eiffallen
 K.N.V.B., R.A.V.A.

dinsdag 5 mei 1970
 aanvang 9.30 uur, pupillen sportdag om de
 Nolk van Goghbeke. Tournoi aanvang 13.30 uur
 deelnemers:
 G.D.S., K.M.D., Quick Steps, Tedo, V.V.P., R.A.V.A.

zaterdag 16 mei 1970
 aanvang 13.30 uur Lustrumtournoi om de
 in memoriam H. Lucas en A. M. Dijkmanbeke.

maandag 18 mei 1970
 aanvang 12.00 voortzetting Lustrumtournoi.
 deelnemers:
 G.D.S., Quick Steps, Scheveningen, V.V.P., R.A.V.A.

40 jaar RAVA geschiedenis

1931: J. Halleen, L. de Zwart, A. Derickx, R. v. Grol, M. v. d. Zalm, W. Jungschläger, J. Margés, L. v. Velzen, D. Elbers, A. Luiten, Baars, J. Poelman.

Eerste decade

In de jaren rondom 1930 bestond er in protestantse en rooms-katholieke kringen nog een heilige vrees tegen al wat met sport te maken had en niet in het minst tegen voetbal. De meningen pro en contra stonden scherp tegenover elkander, waarbij de tegenstanders in de meerderheid waren en zich gesteund wisten door een groot en vooraanstaand deel van de kerkelijke overheid. Tekenend daarvoor zijn bijvoorbeeld de volgende uitlatingen:

Dr Ariëns: „Voetbal is erger dan drank, heb ik eens horen zeggen en daar is veel van waar”.

Mgr A. F. Diepen (bisschop van 's-Hertogenbosch):

„De moderne sport en gymnastiek spotten in hun theorieën, werktuigen en oefeningen met alle christelijke welvoegelijkheid en kuischheid”.

Het getuigde derhalve in die tijd van een vooruitstrevende instelling wanneer men het aandurfde een voetbalvereniging op te richten. Wilde men zich wapenen tegen een te profane benadering van deze tijdspassing dan was de aangewezen weg de parochiële clerus voor een dergelijk initiatief te interesseren.

Zo ontstonden er tientallen parochiële voetbalverenigingen waarvan velen met een uitgesproken roomse naamgeving. Hoevele leden zullen bijvoorbeeld weten dat de letters RAVA afkortingen zijn voor „Raphaël Afdeling Voetbal en Athletiek”.

De parochie van de Brandtstraat waar de wieg van onze vereniging stond, is (of wordt het soms heel gauw „was”) onder bescherming gesteld van de Heilige Engelbewaarders. Hiervan werd vooral de aartsengel Raphaël opgeroepen om de speciale aandacht te wijden aan o.a. voetballen, turnen, amateurtoneel e.d.

Tot de hierboven verklaarde naam „RAVA” werd besloten op de door kapelaan H. Snel op 14 april 1930 uitgeschreven bijeenkomst voor de door hem capabel geachte bestuursleden, t.w. de Heren Haan, Engelsman, Kroes, Leurs, Romeijnders, Dijkman en de gebroeders Halleen. Aansluitend vond op 18 april 1930 in de bovenzaal van Custodia de oprichtingsvergadering plaats waarbij 62 splinternieuwe leden aanwezig waren, onder wie bijv. J. Binnerts, A. Derickx, R. van Grol, J. Margés (de Seniores wel te verstaan).

Voor de volledigheid; de kleur van het shirt is bepaald door een voordelige aanbieding en de broek werd zwart op bisschoppelijk voorschrift. Met vijf elftallen werd voor het eerst deelgenomen aan de competities van de D.H.V.B. op een door drie sloten omgeven veld te Kijkduin

waarvoor men een jaarhuur van f 400,— betaalde. Voor de stenen clubtent moest nog eens f 15,— per jaar extra worden uitgegeven. Bij de opening van onze eerste speelgelegenheid moet het weer niet al te best zijn geweest, maar volgens de overlevering is het enthousiasme omgekeerd evenredig geweest. Alle genodigden kregen gratis thee, geserveerd uit serviesgoed dat ter gelegenheid van dit feest was geleend bij Custodia. Het was vooral in die begintijd dat – zonder anderen tekort te doen – één man qua activiteit sterk op de voorgrond trad en wel de penningmeester, ballenreparateur, klusjesman, lijnentrekker, consumptieverzorger enz. J. Kroes.

Wanneer er mannen uit het prille verleden genoemd gaan worden, treed al gelijk de naam Th. W. Engelsman mede naar voren. Deze man die na de jaarvergadering van 1931 RAVA's tweede voorzitter werd, zal vooral legendarisch blijven door zijn „vonkende” speeches. De ouderen onder ons herinneren nog zijn „feu sacré” en het „RAVA ad multos annos”. De „peptalks” uit de dertiger jaren.

Na het eerste – succesloze – voetbalseizoen ging RAVA op zoek naar de ladder waarop haar promoties zich zouden aftekenen. Het, voor het eerst op 3 september 1931 verschenen, RAVA-nieuws (zij het nog niet in de ons thans zo vertrouwde vorm) kon aan het einde van 1931–32 melding maken van twee kampioenschappen. Het senioren-top-elftal en het B-team eindigden bovenaan, ondanks het probleem van de ongehoorzaamheid van de voetballers aan hun aanvoerder zoals het op de jaarvergadering van 29 juni 1932 in de bovenzaal van Custodia aan de orde werd gesteld.

Het toenmalige bestuur bleek helemaal niet behoudzuchtig, want toen ze kans zag het complex Kijkduin te ruilen voor beter, heeft zij geen moment gearzeld. Na amper twee jaren tegen de duinen te hebben geleund, betrokken we in september 1932 de velden in het Zuiderpark. In dit nieuwe park, geesteskind van burgemeester Drooglever Fortuin, gelegen aan de rand van de stad en met het zicht op de Engelbewaardersparochie vonden we tezamen met V.V.P. drie prachtige groene lakens. Het eerste veld werd het V.V.P.-veld, het tweede bespeelde RAVA en het derde was voor gezamenlijk gebruik. Het moge hier wel worden opgemerkt dat het pleit voor de werkelijkheidszin en loyaliteit van de besturen van V.V.P. en R.A.V.A. sinds 1932 dat, ondanks alle up en downs, gedurende bijna 40 jaren twee verenigingen met elk een eigen karakter hetzelfde complex hebben bespeeld zonder tot belangrijke conflicten te komen. Van deze plaats een „Dank-je-wel” aan de zustervereniging V.V.P. voor haar aandeel in de samenwerking.

elandstraat 165 · tel. 33-45-37 · den haag

C. M. ENGELSMAN

bloemen van
BOSKOOP'S
bloemen- en plantenhuys

neem
de
lente
mee
naar
huys!

... de eerste ...

Als we terug gaan naar de historie zien we dat het seizoen 1932-1933 weer twee kampioenen geeft en wel het tweede elftal en wederom het B-elftal. Ondanks voetbalvoorspoed bleven er voor de jonge vereniging problemen. Wie zou het verlossende woord spreken in het vraagstuk of het (tegen de achtergrond van de Heiliging van de Dag des Heeren) verantwoord was zondagen, waarop geen competitiewedstrijden waren vastgesteld, te besteden aan vriendschappelijke wedstrijden. De annalen vermelden niet hoe in dit probleem werd voorzien, maar het is in elk geval door de tijd achterhaald.

„Insprak” (ook in 1933 al een begrip, al werd er niet nadrukkelijk voor gedemonstreerd) werd binnen de vereniging geregeld door het benoemen van actieve voetballers in een „bestuur voor huishoudelijke aangelegenheden”. In dit seniorenconvent hadden zitting: J. Margés, R. van Grol, J. Emke, en de gebroeders B., H. en J. Poelman.

In de derde klas D.H.V.B. hield RAVA I het slechts twee jaar uit en promoveerde in 1934 naar de tweede klasse. 1934 was ook het jaar waarin de tweede RAVA-trip 35 liefhebbers naar Arnhem voerde. Wellicht is reeds tijdens deze reizen het lied „Dat kan alleen maar RAVA” geboren. Hoewel Uw geschiedschrijver er van overtuigd is dat deze song noch de top-tien noch de tip-parade van radio Veronica zal bereiken, weet hij wel nagenoeg zeker dat jaren nadat de P.T.T. met haar vleugelen de antennes van het piratenschip heeft gebroken, onze topper op de RAVA-trips zal weerklinken.

Het eerste lustrum werd op 28 april 1935 gevierd met een feestavond in „Amicitia”. Naast eigen werk waren er ook bijdragen van de thans nog optredende Tonny Verwey. In het – met advertenties gefinancierde – programma leverden onze bakkers Binnerts en Derickx een bescheiden concurrentiestrijd. Bij Derickx kostte een echt melkbrood, als je het tenminste zelf kwam halen, 15 cent en „Bakkerij Binnerts” leverde op verzoek een gratis proefbroodje. In dat zelfde jaar kocht je al voor f 2,25 een paar voetbalschoenen bij Meevers en Scholte.

Het hoogste juniorenteam bereikte in het seizoen 1934-1935 de hoogste eer. Deze jongens die in het B-elftal al eerder lauweren hadden geoogst, slaagden er in het kampioenschap van het district Den Haag te veroveren. Met een dergelijk succes in de ransel waren de Rava-junioren interessante tegenstanders. In Amsterdam werd onder andere een bezoek gebracht aan de Doss-jeugd die daar eveneens districtskampioen waren geworden. De annalen vermelden niet hoe de wedstrijden zijn verlopen maar wel werd nadrukkelijk gesteld dat het tenue aan scherpe controle zou worden onderworpen. Kennelijk zat men in de vereniging meer in over de kleding dan over de voetbalcapaciteiten. Maar ja, dat hoefde dan ook niet als in het A-elftal knapen stonden als bijvoorbeeld J. Elbers, G. Verhoef, G. Lut, Ph. Imhahn en C. van Alphen. Onder de leden werden echter enkele gevallen van ongewenste verbroedering geconstateerd. De zondaars waren namelijk betrappt bij doeltrappen op het VVP-veld en hiertegen diende een waarschuwend vinger geheven te worden.

In 1936 was het al weer twee jaar geleden dat Rava promoveerde en leek het hoog tijd om de 2e klas de rug toe te keren. Inderdaad werd het seizoen 1935-1936 afgesloten met een kampioenschap van het „eerste” en een plaats in de hoogste klasse van de D.H.V.B. Het ging goed. Op de jaarvergadering van 15 juli 1936 waren 35 senioren aanwezig, ongeveer evenveel als op die van 1969. De penningmeester sloot het boekjaar wederom af met een batig saldo. De training mocht zich verheugen in een bevredigende belangstelling zowel in de gymzaal op de hoek van de Gerard Doustraat en de Tenierstraat als op het veld. Op de dinsdagavonden en zaterdagmiddagen werd duchtig geschaafd aan techniek en tactiek. Rava moest doorstoten naar de voorste rijen; de I.V.C.B.-deur stond op een kier.

Zo naderen we 1939, een jaar waarin in het clubleven van Rava zo veel vermeldenswaardig voorviel dat het de moeite loont daar eens wat dieper op in te gaan. Het Rava-nieuws van 5 januari 1939 dat met een oplage van 200 exemplaren aan zijn achtste jaargang bezig was, zou de eerste editie

LAMY 2000 Schrijfgereedschap met allure

LAMY 2000 fascinerend door "modern masculine design"; fascinerend door nieuwe materialen, door nieuwe finish, door nieuwe techniek; zoals verende clip uit massief edelstaal; fascinerend door het opnieuw beleven van het schrijven.

In overeenstemming daarmee is het nieuwe vulpotlood ontworpen. Breukvaste 0,7 mm. stift; permanent dun schrift, zonder punt-bijstijpen. Stiften volgen elkaar automatisch op. Met ingebouwd vlakgom.

LAMY 2000 ontworpen voor diegenen, die een open oog hebben voor de nieuwste vormgeving en technisch vernuft.

Tekend voor de man die iets betekent

LAMY

Vulpenhouder Hfl. 65.—
Ballpoint Hfl. 29,50

Nieuw: Vulpotlood Hfl. 35.—

